

361-A

வெளியீடு 1.

கடவுள்

பெரியார்

ந. வே. இராமசாமி

அறிவுக்கடல் பதிப்பகம்

17, சென்ட்ரல் மார்க்கட் சந்து,

வடக்காவணிமூல வீதி,

மதுரை.

ஒன்று நயா பைசா 0—2—0

R34

N58

18572

குறிக்கோள்.

போரன்புடையீர், அன்பு வணக்கம்.

திராவிடர்களுடைய இல்லந்தோறும் நூல் நிலையம் உருவாக வேண்டும் என்ற பெரும் விருப்போடு “அறிவுக்கடல் பதிப்பகம்” துவக்கி அதன் வாயிலாக “குடியரசு” கிழமை இதழ், “விடுதலை” நாள் இதழ் இவைகளின் துவக்க நாள் முதல் இந்நாள் வரையிலும் இனி வெளி வருவனவற்றிலும் உள்ள பல அறிஞர்களின் கட்டுரைகளையும், திராவிடர் தந்தை பெரியார் ஈ. வெ. இராமசாமி அவர்களின் பேருரைகளையும் தனித் தனியே அழகிய சிறு சிறு நூல்களாகப் பதிப்பித்து குறைந்த விலையில் வெளியிட முன் வந்துள்ளோம்.

திராவிடத் தோழர்கள் எம் வெளியீடு ஒவ்வொன்றையும் தவிராது வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறுவதுடன், அந்நூல்களை சேமித்து வைத்து, பன்னிரெண்டு நூல்கள் சேர்ந்தவுடன் ஒரு வால்யூமாக பைண்ட் செய்து, இங்ஙனமே பல வால்யூம்களைத் தொகுத்து வைத்து தங்கள் இல்லந்தோறும் நூல் நிலையம் நிறுவி, தம் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படுமாறு அறிவுப் பணியாற்றப் பணிவன்புடன் வேண்டுகிறோம். வணக்கம்.

மதுரை.

27-10-57. }

பதிப்பகத்தார்.

கடவுள்

வினா:- கடவுளைப் பற்றிப் பொதுவாக ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களை விளக்கிக் கூறு:

விடை:- கடவுள் வான மண்டலத்தையும், பூமியையும், அதிலுள்ள சகல சராசரங்களையும் படைத்தவன் என்று மக்களில் பெரும்பாலோர் நம்புகிறார்கள்.

வினா:- அப்பிறம்?

விடை:- கடவுள் சர்வ ஞானமுடையவனாம். யாவற்றையும் பார்க்கிறானாம். பிரபஞ்ச முழுவதும் அவனது உடைமையாம், சர்வ வியாபியாம்.

வினா:- கடவுள் ஒழுக்கத்தைப்பற்றி ஜனங்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்?

விடை:- அவன் நீதிமானாம். புனிதனாம்.

வினா:- வேறு என்ன?

விடை:- அவன் அன்பு மயமானவனாம்.

வினா:- கடவுள் அன்புமயமானவனென்று ஜனங்கள் எப்பொழுதும் நம்புகிறார்களா?

விடை:- இல்லை. மக்கள் அறிவும் ஒழுக்கமும் உயர உயர, கடவுள் யோக்கியதையும் விருத்தியடைந்து கொண்டே போகிறது.

வினா:-உன் கருத்தை நன்கு விளக்கிக் கூறு.

விடை:- காட்டாளனின் கடவுள் ஒரு காட்டாளனாகவும், திருடனாகவும் இருந்தான். அராபித் தலைவன் கடவுளான ஜாப் ஒரு கீழ்நாட்டு யதேச்சாதிகாரியாக இருந்தான். யூதர்கள் கடவுள் போர்வெறியனாயும் பழிக்குப்பழி வாங்கும் குணமுடையவனாகவும் இருந்தான். கிறிஸ்தவர் கடவுளோ அற்பாயுளுடைய மக்கள் செய்யும் குற்றங்களுக்கு நித்திய நரக தண்டனை வழங்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

வினா:- கடவுளைப்பற்றிய வேறு அபிப்பிராயங்கள் என்ன?

விடை:- மக்கள் மனோ வாக்குக் காயங்களினால் செய்யும் காரியங்களில் அவன் சிரத்தையுடையவனாக இருக்கிறானாம்.

வினா:- ஏன்?

விடை:- அவனுக்கு விருப்பமான காரியங்களை நாம் செய்தால் பரிசளிக்கவும், விருப்பமில்லாத காரியங்களைச் செய்தால் தண்டனை யளிக்கவும்.

வினா:- கடவுளுக்கு என்ன என்ன பெயர் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன?

விடை:- ஒவ்வொரு தேசத்தாரும் கடவுளை ஒவ்வொருபெயரால் அழைக்கிறார்கள். கிரேக்கர்கள் ஜியூயஸ் என்றும், ரோமர்கள் ஜோவ் என்றும், பார்சிகள் ஆர்முஸ்ஜித் என்றும், ஹிந்துக்கள் பிரம்மம் என்றும் யூதர்களும் கிறிஸ் தவர்களும் ஜிஹோவா என்றும், முகமதியர் அல்லா என்றும் கடவுளை அழைக்கிறார்கள்.

வினா:- கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேறு பெயர்கள் எவை?

விடை:- பரம்பொருள், அனந்தன், மூலகாரணன், பரமாத்மா, நித்தியசக்தி, பிரபஞ்சம், இயற்கை மனம். ஒழுங்கு முதலியன.

வினா:- ஆனால் ஜனங்கள் சொல்லும் கடவுள் ஒரே பொருளைத் தானா குறிக்கிறது?

விடை:- இல்லை. சிலர் கடவுளை ஒரு ஆளாக பாவனைசெய்கிறார்கள். சிலர் ஒரு கருத்தெனக் கூறு கிறார்கள், வேறு சிலர் சட்டம் என்கிறார்கள், மற்றும் அறிய முடியாத ஒருசக்தி என்கிறார்கள். ஒருகூட்டத்தார் கடவுள் பூரணன் என்கிறார்கள், பின்னும் சிலர் ஐடப் பொருளும் மனமும் அய்க்யப்படும் நிலையே கடவுள் என நம்பு கிறார்கள்.

வினா:- மக்கள் எப்பொழுதும் ஒரே கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்து வந்திருக்கிறார்களா?

விடை:- மக்களில் பெரும்பாலோர் ஒரு கடவுள் அல்லது பல கடவுள்கள் இருப்பதாக நம்பியே வந்திருக்கிறார்கள்.

வினா:- ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கடவுளுண்டா?

விடை:- பல கடவுள்கள் உண்டென்றே பொதுவாக நம்பப்படுகிறது,

வினா:- பல கடவுள்களை நம்புகிறவர்களுக்கு என்ன பெயர் அளிக்கப்படுகிறது?

விடை:- பல கடவுள்களை நம்புவோர் பல தெய்வவாதிகள், ஒரே கடவுளை நம்புவோர் ஏக தெய்வவாதிகள்.

வினா:- சில பல தெய்வவாதிகளின் பெயர் சொல்லு?

விடை:- எகிப்தியர், ஹிந்துக்கள், கிரேக்கர், ரோமர்.

வினா:- ஏக தெய்வவாதிகள் யார்?

விடை:- யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள், முகமதியர்கள்.

வினா:- இவர்கள் எல்லாம் எப்பொழுதுமே ஏக தெய்வவாதிகளாக இருந்தார்களா?

விடை:- இல்லை. ஆதியில் எல்லா ஜாதியாரும் பல தெய்வங்களையே வணங்கி வந்தார்கள்.

வினா:- பல தெய்வவாதிகளின் கடவுள்கள் எவை?

விடை:- சூரியன், சந்திரன், ஆவிகள், நிழல்கள், பூதங்கள், பேய் பிசாசுகள், மிருகங்கள், மரங்கள், மலைகள், பாறைகள், நதிகள் முதலியன,

வினா:- இவைகள் எல்லாம் கடவுளாக நம்பப்பட்டதாய் உனக்கு எப்படித் தெரியும்?

விடை:- எப்படியெனில் ஜனங்கள் அவைகளை வணங்குகிறார்கள்; அவைகளுக்கு ஆலயங்கள் கட்டினார்கள். விக்கிரகங்கள் உண்டு பண்ணினார்கள். அவைகளுக்கு பூஜைகள் நடத்தினார்கள்.

வினா:- இந்த தெய்வங்கள் எல்லாம் ஒரே மாதிரி மகிமையுடையனவென்று ஜனங்கள் நம்பினார்களா?

விடை:- எல்லாக் கடவுள்களுக்கும் மேலான ஒரு கடவுளுக்கு அவை அடிமைகள் அல்லது சின்னங்கள் என்று அறிவாளிகளான சொற்ப பேர் நம்பினார்கள்.

வினா:- அறிவில்லாதவர்களோ?

விடை:- அவைகளில் சில அதிக சக்தியுடையவை என்றும், சில கருணையுடையவை என்றும், சில அழகானவை என்றும், சில அதிக புத்தியுடையவை என்றும் நம்பினார்கள்.

வினா:- கடவுள் உற்பத்திக்கு அவர்கள் என்ன காரணம் கூறுகிறார்கள்?

விடை:- கடவுள் உற்பத்திக்குப் பலவிதமான காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

வினா:- அவற்றுள் சிலவற்றை விளக்கு!

விடை:- **முதற்காரணம்** ஆதிகால மக்கள் அறிவில்லாதவர்களாக குழந்தைகளைப் போல் பயங்காளிகளாயும் இருந்தார்கள். எனவே தனக்கு அறிய முடியாதவைகள் மீது அவர்களுக்குப் பயமுண்டாயிற்று. கண்ணால் காணமுடியாத ஏதோ ஒன்றே பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறதென்று நம்பினார்கள்.

இரண்டாவது:- மக்கள் பலவீனராயும் உதவியற்றவராயுமிருப்பதனால் அவர்களுக்கு உதவியளிக்கக்கூடிய சர்வ சக்தியுடையவொன்று இருக்க வேண்டுமென்று நம்பினார்கள்.

மூன்றாவது:- மனிதன் இயல்பாக நேசமனப்பான்மையுடையவன். பிறருடன் கலந்து பழகவே அவன் எப்பொழுதும் விரும்புகிறான். எனவே தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் அறிய முடியாத சக்திகளை அறியவும், அவற்றுடன் சம்பந்தம் வைத்துக் கொள்ளவும் விரும்புகிறான். இறுதியில் அறிய முடியாத சக்திகளைக் கடவுளாக உருவகப் படுத்திக் கொள்கிறான்.

நான்காவது:- தெய்வ நம்பிக்கைக்கு மரணமே முக்கிய காரணம்.

வினா:- அது எப்படி?

விடை:- நமக்கு உலகத்தில் சிரஞ்சீவியாகவாழமுடியுமானால் தெய்வங்களைப் பற்றியோ, தெய்வீக சக்திகளைப் பற்றியோ நினைக்கத் தேவையே உண்டாகாது. மரணம் உண்டு என்ற உணர்ச்சியினாலேயே மறு ஜென்மத்தைப் பற்றியும் பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் காரணமாக இருக்கும் ஒன்றைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. பிராணிகளுக்கு மரணத்தைப் பற்றியும் சிந்தனையே இல்லாததினால் கடவுளும் இல்லை.

வினா:- தெய்வங்களின் தொகை பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறதா?

விடை:-இல்லை. அது குறைந்துகொண்டேபோகிறது.

வினா:- ஏன்?

விடை:- மக்களது அறிவும் சக்தியும் வளர வளர தம்மைத்தாமே காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியுமென்ற நம்பிக்கை விருத்தியடைகிறது.

வினா:-அறிவில்லாதவர் கடவுள்களைவிட அறிவுடையோர் கடவுள் குறைவா?

விடை:- ஆம். நாகரீகமில்லாதவர்களே பல தெய்வங்களை வணங்குகிறார்கள்.

வினா:- ஏக தெய்வவாதிகள் நிலைமை என்ன?

விடை:- இப்பொழுதும் பெரும்பாலார் ஏக தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

வினா:- கடவுள் நம்பிக்கையே இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்களா?

விடை:- ஆம், அதிகம்பேர் இருக்கிறார்கள்.

வினா:- அவர்கள் ஏன் கடவுளை நம்பவில்லை?

விடை:- பொதுஜனங்கள் சங்கதற்ப்படியுள்ள கடவுள் நமது அறிவுக்கு அதீதமானதென்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வினா:- கடவுள் உண்மையை நிரூபித்துக்காட்ட முடியாதா?

விடை:- சிலர் முடியும் என்கிறார்கள். சிலர் முடியாது என்கிறார்கள்.

வினா:- கடவுளுண்மைக்குக் கூறப்படும் ஆதாரங்கள் எவை?

விடை:- முதல் ஆதாரம் காரண காரிய வாதம்,

வினா:- அதை விளக்கிக் கூறு.

விடை:- எதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டும். எனவே பிரபஞ்சத்துக்கும் ஒரு கர்த்தா இருக்கவேண்டும், அந்தக் கர்த்தாவே கடவுள்.

வினா:- இது ஒரு பலமான வாதமல்லா?

விடை:- பலமான வாதந்தான். ஆனால், முடிவான தல்ல.

வினா:- ஏன்?

விடை:- யாவற்றிற்கும் ஒரு காரண மிருக்கவேண்டுமானால் கடவுளுக்கும் ஒரு காரணமிருக்கவேண்டுமே.

வினா:- கடவுள் அனாதியாக இருக்கக்கூடாதா?

விடை:- காரணமில்லாமலே கடவுளுக்கு இயங்க முடியுமானால் காரணமில்லாமல் காரியமில்லை என்ற வாதமே அடியற்று வீழ்ந்துவிடுகிறது.

வினா:- அப்பிறம்?

விடை:- காரணமின்றி அனாதிகாலமாக கடவுள் இயங்க முடியுமானால், பிரபஞ்சமும் எக்காரணமுமின்றி அனாதி காலமாக இயங்க முடியும்.

வினா:- கடவுளுக்கும் ஒரு காரணமுண்டு என சம்மதித்தால் என்ன நஷ்டம் வந்துவிடப் போகிறது?

விடை:- அப்படியானால் அந்தக் காரணத்துக்கு மூல காரணமென்ன வென்று ஆராய வேண்டியதாக ஏற்படும். அவ்வாறு ஆராயத் தொடங்கினால் முடிவே ஏற்படாது.

வினா: வேறு வாதமென்ன?

விடை:- பூரணத்துவ வாதம்.

வினா:- அது என்ன? விளக்கிக் கூறு?

விடை:- அதாவது நாம் அபூரணராக இருந்தாலும் (குறைபாடுடையவர்களாக இருந்தாலும்) பூரணமான ஒரு பொருள் உண்டென்ற உணர்ச்சி நமக்கு இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. அந்த உணர்ச்சி அந்தப் பூரணப் பொருளின் சாயல் என்று நம்பப்படுகிறது.

வினா:- அதனால் நாம் ஊகிக்க வேண்டியதென்ன?

விடை:- அந்த உணர்ச்சி நமது உள்ளத்தில் இருந்து கொண்டு இருப்பதினால் அதற்கு ஆதாரமாக ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்றும், அதுவே கடவுள் என்றும் ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

வினா:- மேலும் கொஞ்சம் விளக்குக!

விடை:- ஒரு பூரண வஸ்துவின் பிரதிபிம்பம் நமது உள்ளத்தில் தோன்ற வேண்டுமானால் அது உள் பொருளாக இருக்கவேண்டும். அது உள்பொருளாக இல்லையானால் பூரணமாக இருக்க முடியாது.

வினா:- அப்படியானால் முடிவு என்ன?

விடை:- கடவுளைப் பற்றிய உணர்ச்சி நமக்கு இருப்பதனால் கடவுள் ஒன்று இருக்க வேண்டும். அப்படி ஒன்று இல்லையானால் நமக்கு அந்த உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவே செய்யாது என்பது தான் முடிவு.

வினா:- இந்த வாதம் சரியானது தானா?

விடை:- முதல் வாதத்தைப் போல இது அவ்வளவு உறுதியானதல்ல.

வினா:- ஏன்?

விடை:- பூரணத்துவம் ஒரு குணம், உண்மை ஒரு நிலைமை. அவை இரண்டும் சம்பந்தமற்றவை. ஒரு பெரிய பட்டணம் கடலில் ஆழ்ந்து கிடப்பதாகவோ, மேக மண்டலத்தில் மிதந்து கொண்டிருப்பதாகவோ நமது உள்ளத்தில் உணர்ச்சி ஏற்படலாம். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பட்டணம் இருக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை, அது போல ஒரு பூரண வஸ்துவைப் பற்றிய உணர்ச்சி நமக்கு இருப்பதனால் ஒரு பூரண வஸ்து இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமுமில்லை.

வினா:- வேறொரு உதாரணத்தினால் விளக்கிக் காட்டு?

விடை:- பூமி பரந்திருப்பதாக வெகு காலம் மக்கள் நம்பிவந்தார்கள். அந்த உணர்ச்சி உலகத்தின் பிரதி பிம்பமாக இருக்க முடியாது. ஏனெனில் பரப்பானபூமி இல்லவே இல்லை.

வினா:- அப்படியானால் பூரண வஸ்துக்களும் அபூரண வஸ்துக்களும் நமது மனோ கற்பிதம் தானா?

விடை:- ஆம்.

வினா:- அடுத்த வாதம் என்ன?

விடை:- அடுத்தது உருவக வாதம்.

வினா:- அதை விளக்கு.

விடை:-வினாடி, நிமிஷம், மணிகாட்டும்முறையில் ஒரு கடிகாரம் உருப்படுத்தப் பட்டிருப்பதனால் அது ஒரு நோக்கத்துடன் உண்டுபண்ணப் பட்டிருக்கிறதென்றும் அதற்கு ஒரு கர்த்தா இருக்கவேண்டுமென்றும் நாம் அறிகிறோம். அது போல உலகமும் ஒரு நோக்கத்தோடு சிருஷ்டிக்கப் பட்டிருப்பதனால் அதற்கு ஒரு கர்த்தா இருக்க வேண்டும். அந்த கர்த்தாவே கடவுள்.

வினா:- இந்த வாதம் எப்போர்ப்பட்டது?

விடை:- கடிகாரத்தை உலகத்துக்கு உவமையாகக் கூறமுடியாது. கடிகாரம் எதற்காக உண்டுபண்ணப்பட்டதென்று கூறிவிடலாம், ஆனால் உலகம் எதற்காக உண்டுபண்ணப்பட்டதென்று கூறுவது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல.

வினா:- பிரபஞ்ச அமைப்பு கடிகார அமைப்புப்போல அவ்வளவு தெளிவானதல்லவா?

விடை:- தெளிவாக இருந்தால் இரகசியங்களுக்கு இடமே இல்லை.

வினா:- கடிகாரத்தைப்பற்றி நாம் பூரணமாக அறிந்திருப்பது போல் பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி நாம் பூரணமாக அறியவில்லை யென்று நீ கூறுகிறாயா?

விடை:- ஆம்! கடிகாரத்தின் அமைப்பை நமக்குத் தெளிவாக விளக்கிக் கூற முடியும். பிரபஞ்ச அமைப்பைத் தெளிவாக விளக்கிக்கூற முடியாது.

வினா:- இந்த வாதத்தைப் பற்றி வேறு ஏதாவது சொல்லவேண்டியதுண்டா?

விடை:- கடிகாரத்தைப் பார்த்தவுடன் அதை உண்டு பண்ணியவன் ஒருவன் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாது.

வினா:- வேறு என்ன?

விடை:- உலகத்தை உண்டு பண்ணியவன் ஒருவன் உண்டென்று ஒப்புக் கொண்டாலும், உலகத்தை சிருஷ்டித்தவன் ஒருவன் இருப்பதாக நமக்கு ரூசப்படுத்த முடியாது.

வினா:-இம்மாதிரியான சங்கடங்கள் பலஇருப்பதனால் பிரஸ்தாப விஷயத்தில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய நிலை என்ன?

விடை:- நாம் அந்தரங்கசுத்தியோடு ஆராயவேண்டும். பிடிவாதமாக எதையும் நம்பக்கூடாது. திறந்த மனத்தோடு உண்மையை அறிய முயலவேண்டும்.

வினா:- கடவுள் என்ற பெயரை நாம் எந்தப் பொருளில் வழங்க வேண்டும்?

விடை:- ஜீவ கோடிகளின் உயர்ந்த லட்சியத்தைக் குறிக்கும் பொருளாகவே நாம் வழங்க வேண்டும்.

வினா:-அப்படியானால் சிலரின் தெய்வங்கள் உத்தமமானவை என்றும், சிலரின் தெய்வங்கள் மோசமானவை என்றும் ஏற்படாதா?

விடை:- ஆம்! நிச்சயமாக ஏற்படும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அவனவன் லட்சியத்துக்கும் கடவுளுக்கும் அளவு கோலாக இருக்கிறான்.

வினா:- மேலும் கொஞ்சம் விளக்கு.

181572

விடை:- நமது கண்பார்வை எட்டும் அளவுக்கே நமக்குப் பார்க்க முடியும். அதுபோல நமது மனோசக்திக்கு இயன்ற அளவிலே நமக்கு சிந்திக்கவும் விரும்பவும் முடியும்.

வினா:- அப்படியானால் கடவுளை சிருஷ்டித்தது யார்?

விடை:- ஒவ்வொருவனும் தன் கடவுளை சிருஷ்டித்துக் கொண்டான். — (குடி அரசு)

பிரார்த்தனை.

பிரார்த்தனை என்பது இன்று உலகில் உள்ள சமூகம் எல்லோரிடத்திலும் அதாவது கடவுளால் மக்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று நம்பும் எல்லோரிடத்திலும் இருந்து வருகிறது. இது எல்லா நாட்டிலும் எல்லா மதக்காரர்களிடத்திலும் இருந்து வருகிறது.

பிரார்த்தனை என்பதற்கு ஜபம், தபம், வணக்கம், பூசனை, தொழுகை முதலிய காரியங்களும் பெயர்களும் சொல்வதுண்டு.

இவையெல்லாம் கடவுளை வணங்கி தங்களுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதே யாகும்.

தனக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் அதாவது இம்மையில் இவ்வுலகில் யுக்தி, செல்வம், சுகம், இன்பம், ஆயுள், கீர்த்தி முதலியவைகளும், மறுமையில் மேல் லோகத்தில் பாவ மன்னிப்பு, மோட்சம், நல்ல ஜன்மம் முதலியவைகளும், கிடைக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையே பிரார்த்தனையின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்து வருகிறது.

இந்த பிரார்த்தனையின் அஸ்திவாரம் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்துவரும் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதும், அவர் சர்வ வல்லமையும் சர்வ வியாபகமும் சர்வ

மும் அறியும் ஞானமும் உடையவர் என்பதும், அப்படிப்பட்ட அக்கடவுளை வணங்குவதால் ஒருவனுக்கு வேண்டிய சகல காரியத்திலும் சித்தி பெறலாம் என்பதுமானவைகள் தான் பிரார்த்தனைக்காரர்களின் கருத்தாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனைக்கு அக்கடவுளை வணங்குவது தோத்திரம் செய்வது, புகழ்வது பஜனை செய்வது முதலிய காரியங்கள் ஒரு புறமிருக்க பொருள்களைக் கொண்டும் கடவுளைத் திருப்தி செய்து அவற்றால் பயன் பெறலாம் என்பதும் இந்த பிரார்த்தனையில் சேர்ந்ததாகும்.

அதாவது கடவுளுக்கு இன்ன இன்னது செய்வதாக நேர்ந்து கொள்வது, ஜீவ பலி கொடுப்பது, கோவில் கட்டுவது, உற்சவம் செய்வது முதலிய காரியங்கள் செய்யப்படுவனவாகும்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனை என்பதற்கு வேறு வார்த்தையில் ஒரு மாறு பெயர் சொல்லவேண்டுமானால் பேராசை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும், பேராசை என்றால் தகுதிக்குமேல் விரும்புவது வேலை செய்யாமல் கூலி பெறுவது. படித்துப் பாஸ் செய்ய வேண்டியவன் பிரார்த்தனையில் பாஸ் செய்வது என்றால், பணம் வேண்டியவன் பிரார்த்தனையில் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்றால், “மோட்சத்துக்கு” போக வேண்டும் என்கிறவன் பிரார்த்தனையில் மோட்சத்துக்கு போக வேண்டும் என்றால், இவைகளுக்கெல்லாம் பேராசை என்று சொல்லுவதோடு வேலை செய்யாமல் கூலி கேட்கும் பெரும் சோம்பேறித்தனமும் மோசடியும் என்றும் சொல்வதுதான் மிகப் பொருத்தமாகும்.

பேராசையும் சோம்பேறித்தனமும், ஏமாற்றுத் தன்மையும் இல்லாவிட்டால், பிரார்த்தனைக்கு இடமே இல்லை.

மற்றும், முன் குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கு ஆக பிரார்த்தனை செய்வதும், பிரார்த்தனையில் அவைகளை அடை

யப் பார்ப்பதும், முன் குறிப்பிட்ட சர்வ வல்லமை சர்வ வியாபகம் உள்ள கடவுளை சுத்த முட்டாள் என்று கருதி அதை ஏமாற்றச் செய்யும் துழ்ச்சி என்று கூட சொல்லி ஆக வேண்டி யிருக்கிறது.

எந்த மனிதனும் தகுதியானால் எதையும் அடையலாம். அதற்கு வேண்டிய காரியங்கள் செய்து தகுதியாகிக் கொண்டு, பலனை யடைய எதிர்பாராமல் காரியத்தைச் செய்யாது பிரார்த்தனையில் பலன் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று கருதினால், கடவுள் வேலை செய்யாதவனுக்கு கூலி கொடுக்கும் ஒரு அறிவாளி என்றும், தன்னைப் புகழ்வதாலேயே வேண்டியதைக் கொடுக்கும் ஒரு தற்புகழ்ச்சிக்காரனென்றும் தானே சொல்லவேண்டும்.

தவிர, இந்தப் பிரார்த்தனையின் தத்துவமானது மனிதனை சோம்பேறியாக்குவதோடு சகலவித அயோக்கியத்தனமான காரியங்களுக்கும் லைசென்சு அனுமதிச் சீட்டுக் கொடுப்பது போலாகிறது. விதை நட்டு தண்ணீர் பாய்ச்சாமல் அறுப்பு அறுக்கக் கத்தி எடுத்துக்கொண்டு போகிறவனுக்கும், யோக்கியமான காரியங்களைச் செய்யாமல் கடவுள் சருணையை எதிர் பார்ப்பவனுக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்பது விளங்கவில்லை.

கடவுள் சகலத்தையுமுணர்ந்து அதற்குத் தகுந்தபடி பலன் கொடுக்கக்கூடிய சர்வஞாந்துவன் உள்ளவர் என்று ஒருவன் கருதி இருப்பானே யானால் அவன் கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்யும் வேலையில் ஈடுபடவோ அதற்காக நேரத்தை செலவு செய்யவோ ஒரு பொழுதும் துணியமாட்டான்.

ஏனென்றால் சகல காரியமும் கடவுளால்தான் ஆகும் என்று நினைத்துக் கொண்டு கடவுள் யாருடைய முயற்சியும் கோரிக்கையும் இல்லாமல் அவனவன் செய்கைக்கும் எண்ணத்துக்கும் தகுதிக்கும் தகுந்தபடி பலன் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடும் செய்து விட்டார் என்றும் (அதா

வது விதியின்படி தான் முடியும் என்றும்) தெரிந்து இருந்த ஒருவன் அந்த தேளிவில் நம்பிக்கை இருந்தால் பிரார்த்தனை செய்வானா? என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறோம்.

சாதாரணமாக மக்களில் 100க்கு 90 பேர்களிடம் பிரார்த்தனை வெகு கேவலமான அறிவற்ற வியாபாரத்தனமான முறையில் இருந்து வருகிறது.

அதாவது எனக்கு இன்ன பலன் ஏற்பட்டால் உனக்கு இன்ன காரியம் செய்கிறேன். அல்லது, உனக்கு நான் இன்ன காரியம் செய்கிறேன். அதற்கு பதிலாக நீ இன்ன காரியம் எனக்குச் செய் என்கின்ற முறையிலேயே பிரார்த்தனை இருந்து வருகின்றது.

இவர்கள் எல்லோரும் அதாவது இந்தப்பிரார்த்தனைக் காரர்கள் எல்லோரும் கடவுளை புத்திசாலி என்றோ, சர்வ சக்தியுள்ளவன் என்றோ, பெரிய மனிதத்தன்மை உடையவன் என்றோ கருதவில்லை என்றுதான் சொல்லி ஆக வேண்டும்.

சிலர் சொல்லுகிறார்கள் மனிதன் பாபி, அவன் பாப கர்மத்தைச் செய்துதான் தீருவான். ஆதலால் மன்னிப்பு கேட்டுத்தான் தீரவேண்டும் என்கிறார்கள்.

நான் பாபம் செய்துதான் தீருவேன். நீ மன்னித்து தான் ஆகவேண்டும் என்று, பிரார்த்திப்பதை கடவுள் ஏற்றுக் கொள்வதானால் மனிதன் எந்த பாவத்தை செய்வதற்கும் ஏன் பயப்படவேண்டும் என்பது நமக்கு புலப்படவில்லை. பாபத்துக்கு எல்லாம் மன்னிப்பு இருக்குமானால் புண்ணியம் என்பதற்கு அர்த்தம்தான் என்ன?

ஆகவே கடவுள் கற்பனையை விட இந்த பிரார்த்தனை கற்பனையானது மிகமிக மோசமானது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பிரார்த்தனைக் கற்பனை இல்லாவிட்டால் கடவுள் கற்பனை ஒரு பிரயோஜனத்தையும் கொடுக்காமல் போய்விடும்.

மனிதன் பூஜையும் பிரார்த்தனையும் செய்வதற்குத் தான் கடவுள் ஏற்பட்டதேதவிர கடவுளுக்கு ஆக பூஜையும் பிரார்த்தனையும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை.

குரு-(பாதிரி) புரோகிதன்(பார்ப்பனர்) ஆகியவர்கள் பிழைப்புக்கு ஆகவே பிரார்த்தனையும் கடவுள் மன்னிப் பும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியதாய் விட்டது.

இந்த இரண்டு காரியமும் இல்லாவிட்டால்பாதிரிக்கோ, முல்லாவுக்கோ, புரோகிதனுக்கோ ஏதாவது வேலை உண்டா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். ஆஸ்திக்கர்கள் கொள்கைப்படி மனிதனுடைய செய்கையும் எண்ணமும் “சித்திரபுத்திரனுக்கோ, கடவுளுக்கோ, தெரியாமல் இருக்கவே முடியாது.” இதற்கு ஆக பலன் கொடுக்க தீர்ப்பு நாளும் எமதர்ம ராஜாவும் இருந்தே இருக்கிறான்.

மத்தியில் பிரார்த்தனை பூசனை என்பது மேற்கண்ட இரண்டையும் ஏமாற்றவா அல்லது குருவும் புரோகிதனும், பிழைக்கவா என்பது யோசித்தால் விளங்காமல் போகாது.

பிரார்த்தனையில் செலவாகும் நேரத்திற் போல் மனிதன் வீணாய் கழிக்கும் நேரம் வேறு இல்லை என்றே சொல்வோம் சில சோம்பேறிகள் பிழைப்பதற்காக மக்கள் புத்தி எவ்வளவு கெடுகிறது? மக்களுக்கு அயோக்கியத் தனம் செய்ய எவ்வளவு தைரியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது? பொருள் எவ்வளவு நாசமாகிறது? என்பவைகளை எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தால் பிரார்த்தனை என்பது ஒரு புரட்டான காரியம் என்றோ, பயனற்ற காரியம் என்றோ, அறிவீன மான காரியம் என்றோ விளங்காமல் போகாது.

(“ பகுத்தறிவு ” ஜனவரி 1936,)

